

[Fredy Madsen.]

se, at der var andre end de borgerlige i dette ting, kunne vi tale om tingene. Det har man ikke villet. Man har lavet forlig med de borgerlige, og så kommer man og siger: ja men nu skal I altså stemme for det.

Dér ser jeg endda helt bort fra, at hr. Auken åbenbart ikke ved en pind om, hvad det er, han taler om. Der står ikke spor om poststaksterne i det forslag, vi her behandler, men det er naturligvis en detalje, og man kan ikke forlange det umulige: man kan naturligvis ikke forlange, at folk skal vide, hvad det er for nogle forslag, vi faktisk har til behandling.

Det, vi har sagt om dette forslag, er, at det indeholder en lang række gode beskæftigelsesforanstaltninger, som vi gerne ville være med til at gennemføre, men at det også indeholder en række ting, som ødelægger den kollektive trafik, som giver meningsløse erhvervstilskud, og som beskæftigelsesmæssigt er af overordentlig tvivlsom værdi. Derfor indtager vi det standpunkt nu, hvor regeringen har valgt side og er gået sammen med de borgerlige, at vi siger: så vil vi også markere vores principielle holdning til denne sag, og det gør vi bedst i denne situation ved at sige, at da der både er gode og dårlige ting i forslaget, vil vi undlade at stemme til det.

Ib Christensen (DR):

Statsministeren kom med den forbløffende udtalelse, at retsforbundet har stemt sammen med fremskridtspartiet i næsten alt. Jeg ved ikke, hvor statsministeren har sin dokumentation. Jeg har dokumentationen her, for så vidt angår vores afstemninger. Med hensyn til det lovforslag, vi har til behandling just nu, stemmer retsforbundet for 49 af finansministerens ændringsforslag og imod 19. Jeg har ikke haft tid til at foretage en kvalitativ vurdering, ligesom jeg ikke har haft tid til at undersøge fremskridtspartiets stemmeafgivning, som heller ikke interesserer mig synderligt, men det kunne måske give en vis indikation.

Andre gange bliver retsforbundet bebrejdet, at vi stemmer sammen med venstrefløjspartierne, fordi vi, om end med forskelligt udgangspunkt, er enige med dem om at bekæmpe tvangsindkomstpolitikken, er enige med dem om at bekæmpe EF-politikken og er enige med dem om at søge jordproblemet løst.

Hvis vi ser på det jordpolitiske, f. eks. den

amtskommunale grundskyld, hvem stemte da sammen med fremskridtspartiet? Det gjorde socialdemokratiet. Hvis vi ser på indkomstpolitikken, hvem stemte da sammen med fremskridtspartiet? Det gjorde socialdemokratiet. Hvis vi ser på beskæftigelsespolitikken – ja, når det drejer sig om den offentlige sektor, stemte fremskridtspartiet imod de beskæftigelsesforanstaltninger, der er indeholdt i regeringens oplæg og forligspartiernes produkt, medens vi støttede den side af sagen. Vi går ikke ind for en beskæftigelsespolitik, der går ud på at hale 18 mia kr. ind i afgifter fra befolkningen og så dele 10 af dem ud i form af mere eller mindre tilfældige erhvervsmæssige tilskud, men de dele af tilskuddene, som går til den offentlige sektor, synes vi er rimelige, hvis det er rimelige offentlige opgaver, og det er en del af det, der bliver foreslået.

Det er rigtigt, at retsforbundet på det udgiftspolitiske område ved flere lejligheder og i flere sammenhænge har stemt sammen med fremskridtspartiet, men det skal vel heller ikke være til skade for et forslag, hvis det er fornuftigt, at det fremsættes af fremskridtspartiet eller af det kommunistiske parti eller et hvilket som helst andet politisk parti.

Jeg syntes, jeg måtte sige disse ting, for at den myte ikke skulle brede sig, at statsministerens udlægning har noget som helst med virkeligheden at gøre.

Noget, der har med virkeligheden at gøre, er derimod den udtalelse, statsministeren kom med om besværlighederne ved at samarbejde her i folketinget, besværlighederne ved de mange partier. Nu vel, man må heller ikke glemme de besværligheder, der opstår ved, som statsministeren udtrykte sig, at der er delte meninger også i nogle af de enkelte partier, for hvis der er et parti, hvor man har indtryk af at der er delte meninger om den politik, der er den rette, er det altså beklageligvis regeringspartiet. Også deri kan måske hentes en del af forklaringerne.

Jeg kan forstå på statsministerens udtalelser om samarbejdsmuligheder og andre flertal, at statsministeren ligesom ikke rigtig er villig til at tænke på, at man kan arbejde med forskellige flertal, men at statsministeren og hans regering, om jeg så må sige, står og falder med at få noget igennem, som også venstre eller det konservative folkeparti – og helst begge – kan acceptere. Det er vel derfor, at regeringen står, som den står, og ikke kan komme videre.